

Legdivatosabb inganyagok

minden minőségben, reklám áron 247

Pollák Testvérek
kelengye üzletében. Csekonics u.

hogyan 1594 olyan szegedi polgár van, aki ebben az évben érte el a választói jog korhatárát. Az új választójelöltek névjegyzékét a főjegyzői hivatal most bemutatja a központi választmányának. A kiigazítás joga a választmányé. Megvizsgálták az idej névjegyzéket és megállapították, hogy 780 olyan név szerepel benne, amelynek tulajdonosa időközben elvesztette választói jogosultságát.

A központi választmány elhatározta, hogy az új ideiglenes pótnévjegyzéket három osztállyá alakulva állítja össze. Az első osztály elnöke dr. Tóth Imre, tagjai dr. Aigner Károly, dr. Dettre János, Ottovay Károly, dr. Pap Róbert, dr. Széll Gyula, dr. Szivessy Lehel és Wimmer Fülöp. A második osztály elnöke dr. Turóczy Mihály, tagjai dr. Bodnár Géza, Gárgyán Imre, Lájer Dezső, Rainer Ferenc, dr. Török Béla és dr. Winkler Elemér. A harmadik osztály

elnöke Petrik Antal, tagjai Báló István, Dobó Imre, dr. Hunyadi-Vass Gergely, Kertész József, Korom Mihály, Papp József és Takács Béla. Ezek az osztályok az ideiglenes névjegyzék összeállítását hétfőn délután 4 órakor kezdi meg, az első osztály a városháza tanácstermében, a második a bizottsági, a harmadik a közgyűlési teremben.

A pótnévjegyzéket és a kihagyottak névjegyzékét a főjegyzői hivatalban május 16-tól június 14-ig közszemlére teszik ki, ahol minden nap, vasárnaponként is, délelőtt 8-tól 12-ig megtekinthetik az érdekeltek és délután 2-től 6-ig lemasíthatják. Ugyanebben az időben a névjegyzékek egy-egy lakóházra vonatkozó részletét a lakóházakban is kifüggesztik.

A központi választmány a bejelentéseket tudomásul vette.

Ítélet a Kelen-bankház összeomlásának bűnügyében

Kelen Hugót egy évre ítélte a törvényszék, Kelen Fülöpöt felmentették

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék Vild-tanácsa szerdán tárgyalta újból Kelen Hugó bankár ismeretes ügyét. A legutóbbi tárgyaláson dr. Szivessy Lehel védő kérésére a bíróság a bizonyítás kiegészítését rendelte el. A bíróság megkereste a Pénzügyi Központot abban az irányban, hogy mi volt 1930—31-ben 200 darab osztályosjegyek az értéke és hogy a P. K. hozzájárult volna-e ahoz, hogy Kelen a részére rendelkezésére bocsájtott sorsjegykontingenst átruházza. A szerdai tárgyaláson felolvasták a P. K. választát. A P. K. közölte a bírósággal, hogy lényegileg a sorsjegyek nem képezik forgalom, illetve adásvétel tárgyát, azonban a szokás szerint a P. K. hozzájárul ahoz, hogy egyes főeljárások másoknak átengedjék sorsjegykontingensüket.

A bíróság ezután újból meghallgatta Reich Manó és vitéz Vékes Sándor szakvéleményét. A két szakértő véleményét úgy módosította, hogy Kelen Hugó 1930 végén még aktív volt.

A bizonyítási eljárás befejezése után dr. Kalmar Szilveszter ügyész kérte, hogy Kelen Hugót és Kelen Fülöpöt bűnösnek mondja ki és ítélje el a bíróság. Dr. Szivessy Lehel, Kelen Hugó védője beszédében az ügy közgazdasági

hátterét boncolgatta és a gazdasági válság következményeinek mondotta a Kelen-bankház összeomlását. Kelen Fülöp védője, dr. Straubert Jenő felmentést kért.

A bíróság hosszasan tanácskozott az ítélet felett. Két óra után hirdette ki a törvényszék ítéletét. A bíróság bűnösnek mondotta ki Kelen Hugót és egyestendel börtönre és háromszendel hivatalvesztésre ítélte. A kiszabott büntetésből a vizsgálati fogsággal 10 hónapot kitéllőtnek vett.

Kelen Fülöpöt a törvényszék az ellene emelt vád alól felmentette, mert az ő bűnösségét a bíróság nem látta beigazoltnak.

A bíróság az ítélet rövid indokolásában kimondta, hogy Kelen Hugót azért kellett elítélni, mert a részvények eladásából befolyt összeget a maga számlájára helyezte el a banknál és abból a saját céljaira utaltatott ki.

Az ítéletben az ügyész is, a védelem is megnyugodott és így az jogerős lett.

MÁTHÉ FEST, TISZTIT szép munkáról biztosít!

284 Tisza Lajos körút 39. Báró Jósika ucca 22.

Husvéti mulatozás után

(A Délmagyarország munkatársától.) A husvéti ünnepek alatt véres kegyetlenséggel elkövetett gyilkosság történt a dombegyházi tanyák között. Husvét hétfőjén Kelemen József 22 éves béreslegény többedmagával ittasan indult hazafelé az egyik kocsmából, ahol mulatozott. Az uton egy másik társaság jött szembe. Kelemen belekötött az ismeretlen társaságba és Gulyás Istvánt megütötte. Gulyás az ütést viszonozta, mire Kelemen előrántotta a kését és azzal Gulyásra támadt. A legény menekült Kelemen elől, a béres azonban kezében a késsel, tovább üldözte. Futás közben többször Gulyás hátába döfte a kését. A legény rövidesen kiszervegett. Ekkor érték oda a társaság többi tagjai, akik azonban már a szerencsétlenséget nem tudták megakadályozni, de nekiesetek Kelemennek és botokkal agyba-főbe verték. Kelemen oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy haldokolva szállították be a kórházba. A nyomozás megindult.

A kocsmárosné és a pénzügyőrök

(A Délmagyarország munkatársától.) Két pénzügyőr: Kovács Ferenc és Szabó István feljelentést tett hatóság előtt rágalmazás miatt özv. Böröcz Pálné kisteleki kocsmárosné ellen. A pénzügyőrök feljelentésükben elpanaszolták, hogy őt és özvegyét elmentette a szegedi pénzügyigazgatóságnál és azt állította róluk, hogy előzetes indokolás nélkül tartottak nála házkutatást, vendégeit sértegették, bántalmazni akarták, fenyegetőztek. Az ügyben — panaszolják a fináncok — lefolytatták ellenük a vizsgálatot, de Böröczné vádjai nem nyertek beigazolást.

A kocsmárosné szerdán vonta felelősségre dr. Gaál járásbíró. Böröczné kijelentette, hogy a feljelentésben foglaltak megfelelnek a valóságnak. Elmondta, hogy a civilruhás fináncok, anélkül, hogy előzetesen igazolták volna magukat, az egész lakást felkutatták, a vendégeit sértegették és őt magát azzal fenyegették, hogy illetékét kétszeresére emelik fel.

A bíróság több tanut hallgatott ki, akik jórészt igazolták a fináncok ellen hangoztatott vádakot. A bíróság a törvénykezés egyszerűsítéséről szóló törvény alapján a további eljárást megszüntette.

Szinigazgatók válsága

Irta Berczeli A. Károly

A szinigazgatók és szerkesztők valamennyien melegsívű barátai a fiataloknak, gyakran nyilatkoznak oly értelemben, hogy minden ambíciójuk a tehetséges fiatalok fölkarolása. Új elgondolások és formai megoldások időszerűségét hangoztatják, bátrak, merészek s újító szándékukban tultesznek a leggarabonciásabb vadzszenin is. Ujságjaink csöpögnek a tehetségek iránt érzett és megolvadt szeretettől, az ember szinte el is hiszi, hogy valóban szívügyük a művészet szakadatlan és örök megújódása. Az ember már kezd hinni a kivételekben is s arra gondol, hogy X. Y. igazgató vagy főszerkesztő uttoró a maga nemében, nem ragaszkodik mestersége tradícióhoz, szakit kollégái akadémikus felfogásával, okult a mult tragikus sorsu művészei s harcosan, hatalmas teljes tudatában magához öleli, fölemeli az ige száműzött váteszeit.

Jób Dániel nyilatkozik a vasárnapi Pesti Napló-ban a színház világválságáról. A gazdasági nyomorral szemben optimista, szinte naiv, a dramaturgok és szinigazgatók elfoglaltsága sem okoz neki különösebb fájást, a színház csődjét szinte kizárólag a művészek terméketlenségére háritja. Azt hiszem, tulsás. A kitünő igazgató folsorolja a külföld sikereit s arra az eredményre jut, hogy egyik darab sem illeszthető bele a magyar színházak

műsorába. Az egyik Ferenc Józsefről szól, a másik beteghajlamu férfiakról, a harmadik Istent szerepelteti a szinpadon. Jób Dániel bizonyára ismeri a darabokat s ha ő mondja, hogy gyöngék, akkor el is hihetjük neki. Del

Jób Dániel nem gondol például arra, hogy a színházi kultúra irányítása már régen kicsuszott az írók és művészek kezéből s hogy jó néhány évtizede szinte kizárólag direktorok s a hozzájuk szegődött dramaturgok döntenek el a benyújtott darabok értékét. Mondanunk sem kell, hogy az utolsó idők szinpadí produkcióin ez meg is látszik, a színházak föladták művészi programjukat s szinte kizárólag arra törek-szenek, hogy a közben aláhányatlott izlésű közönséget jutányosan kiszolgálják. Az igazi művész tehát vagy elásta terveit vagy más műfajra nyergelt át, mert tudta, saját bőrén tapasztalta, hogy a szinpad cirkusztól kezdve a combkiállításig mindenre alkalmas, csak éppen művészi szándékok megvalósítására nem.

Ha tehát fölvažoljuk a mai szinpadí termé- sek származastanát, akkor a háttérben vagy a pénzember, vagy pedig az u. n. színházi szakember körvonalaí fognak kidomborodni és nem a szerzői. A szerző, ha állta is a sarat egy darabig, a végén mégis „jobb” belátásra kényszerült, mert a dráma korszerű és nagy- művészet, de az éhhalál is megszivlelendő szempont. A színházi kulturának destrualód- nia kellett a tőke versenyzésében s legkevésbé éppen egy szinigazgatónak szabadna csudál-

koznia azon, hogy nincs dráma, mikor egy ki- csit ő is ludas abban, hogy évekig hevernek fiatal írók darabjai a színházi temetők mélyé- ben. Ki tudja, milyen értékek kallódnak el s hány tehetséges ember ir ujszerű, komoly da- rab helyett operettet, mert az illetékesek közö- nye csak a nyilatkozatok jószívűségével veszi föl a versenyt. A vád a színházak vezetőit ér- heti csak, akik abban a hiszemben ringatják magukat, hogy ismerik és szeretik a közönsé- get. Hogy nem ismerik a mai embert (kü- lönösen ez utóbbi problémáinak földolgozását sürgeti Jób), arra a sikertelen darabok a bi- zonyítékok, hogy nem szeretik a közönséget, azt pedig az igazolja, hogy semmit sem tesz- nek izlése nevelése érdekében. „A mai ember- hez szólni, az új problémához vakmerően hoz- zányulni, a mai embert érdekelni, megrázní, fölízgatni, meghatni” — mondja Jób Dániel. De vajjon mi lenne, ha valaki beállítana hoz- zá ilyen mai drámával a s korszerűség jogán előadatásáért esedeznék? Semmi! A kitünő di- rektor zavarba jönne s rettegve a sikertelen- ségtől arra szólítaná föl a drámairót, hogy hagyja a kényes kérdéseket s valami „normá- lis” darabbal próbálkozzék.

Lehet-e darabot ítélet s így világné- zet nélkül írni? Bizonyára. Vaszary és társai már régen bebizonyították. De akkor a dráma- irodalom meddőségének is a „szakemberek” az okai s nekik kell félreállniok, hogy a sze- gény, detronizált művészet végre, újra fölsza- baduljon.